

ละหมาดตะรอวีหุอย่างไรให้เกิดผล?

حتى ننتفع بالتراويح

< تايلاندية >

ดร.อุมัร บิน อับดุลลอฮฺ อัลมุกบิล

د. عمر بن عبدالله المقبل

﴿﴾

ผู้แปล: อัสรัน นิยมเดชา

ผู้ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

ترجمة: عصران نيومديشا

مراجعة: صافي عثمان

ละหมาดตะรอวีหุอย่างไรให้เกิดผล?

เมื่อกล่าวถึงเดือนเราะมะฎอนย่อมต้องนึกถึงการละหมาดตะรอวีหุซึ่งเป็นสุนนะฮ์ที่ประชาชาติอิสลามปฏิบัติสืบทอดกันมาตามแบบฉบับของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเป็นการทำงานที่ส่งผลให้เกิดความดีงามนานัปการ

นับเป็นเรื่องน่ายินดีอย่างยิ่งที่เราได้เห็นผู้คนจำนวนมากจากทุกภาคส่วนของสังคมต่างรุดหน้าสู่บ้านของอัลลอฮ์ด้วยความสมัครใจ แม้กระทั่งเด็กวัยรุ่นที่รูปลักษณ์ภายนอกดูไม่เคร่งครัดมากนัก

ละหมาดตะรอวีหุมิได้เป็นเพียงการรวมตัวกันเพื่อปฏิบัติศาสนกิจในเดือนเราะมะฎอนเท่านั้น แต่ยังเป็นการยื่นละหมาดร่วมขั้วมือต่อหน้าอัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นเจ้าเหนือราชาทั้งปวง โดยผู้ร่วมละหมาดจะได้สดับรับฟังถ้อยคำอันประเสริฐที่สุดซึ่งได้รับการประทานลงมาจากฟากฟ้า และเป็นพจนารถของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ทั้งนี้ ไม่มีสิ่งใดจะสามารถปรับปรุงซ่อมแซมหัวใจของเราได้มากไปกว่าอัลกุรอาน

หากการได้คลุกคลีกับบรรดาวิชาหรือมหาเศรษฐีผู้ร่ำรวยอยู่เป็นประจำส่งผลต่อกิริยาจาและการแต่งกายของเราแล้ว ผู้ที่มีโอกาสใช้ชีวิตต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าของเขาร่วมสามสิบคืนพร้อมเน้นหนักมากยิ่งขึ้นในช่วงสิบคืนสุดท้ายของเดือน โดยได้สัมผัสและซึมซับหลักคำสอนที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นข้อคิดอุทาหรณ์หรือบทบัญญัติต่างๆ ตลอดจนบรรดาอายะฮ์ที่กล่าวถึงคุณลักษณะอันสูงส่งของอัลลอฮ์ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของอัลกุรอาน ย่อมสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้นได้

เพื่อเป็นการแนะนำตักเตือนซึ่งกันและกันระหว่างเรา ผู้เขียนใคร่ขอเสนอแนวทางบางประการที่น่าจะช่วยให้เราได้รับประโยชน์สูงสุดจากการละหมาดตะรอวีหุได้

ประการแรก ขณะเดินไปละหมาดตะรอวีหุนั้น จำเป็นที่เราจะต้องตระหนักว่าเป้าหมายหลักของการทำอิบาดะฮ์ประเภทใดก็ตาม คือการขัดเกลาจิตใจให้มีความสำรวมนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ เพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุดที่พระองค์ทรงสร้างสรรพล้ำขึ้นมา นั่นก็คือ

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า” (อัลซารียาต: 56)

ละหมาดตะรอวีหุก็นับเป็นหนึ่งในจำนวนอิบาดะฮ์เหล่านั้น

ทั้งนี้ การตระหนักถึงเป้าหมายสำคัญข้อนี้ขณะเดินทางไปละหมาด จะส่งผลดีต่อการละหมาดเป็นอย่างมาก โดยผู้ละหมาดจะได้สัมผัสถึงอรรถรสและความหอมหวานของการได้สดับรับฟังพจนารถของพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

ประการที่สอง ขณะที่ท่านมุ่งหน้าสู่บ้านของอัลลอฮฺ ก็จงวิงวอนขอให้พระองค์ทรงทำให้การละหมาดนี้เป็นสาเหตุให้หัวใจของท่านได้รับการปรับปรุงไปในทางที่ดี ทั้งนี้ การที่เราจะได้รับความดีงามและรอดพ้นจากความชั่วร้ายก็ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ จึงควรที่จะวิงวอนขออย่างแน่วแน่และสม่ำเสมอให้พระองค์ทรงปรับปรุงหัวใจของเรา ซึ่งการที่หัวใจจะดีนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับน้ำเสียงอันไพเราะของอิหม่ามหรือความโอ้อ่าของสถานที่ละหมาด แต่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ ซึ่งแน่นอนว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่มีความจริงใจและนอบน้อมต่อพระองค์

ลองใคร่ครวญอายะฮฺต่อไปนี้ซึ่งพระองค์กล่าวถึงเคล็ดลับของมุสลิมว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [الأَنْفَال: ٧٠]

ความว่า “โอ้นบีเอ๋ย จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเจ้าจากบรรดาผู้เป็นเชลยศึกเถิดว่า หากอัลลอฮฺทรงรู้ว่ามีความดีใดๆ ในหัวใจของพวกท่านแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกท่านซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่งที่ถูกเอามาจากพวกท่าน และจะทรงอภัยโทษแก่พวกท่านด้วย และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา” (อัลอันฟา: 70)

และลองพิจารณาอายะฮฺต่อไปนี้ ที่อัลลอฮฺได้ทรงชี้ให้เห็นว่าการมีหัวใจที่มุ่งมั่นแน่วแน่นั้นจะนำมาซึ่งความดีงามมากมาย

﴿ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴾ [الْفَتْح: ١٨]

ความว่า “โดยแน่นอน อัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าใต้ต้นไม้ (ที่หุ้ดัยบียะฮฺ) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมายังพวกเขา และได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาซึ่งชัยชนะอันใกล้เข้ามา” (อัลฟัตหฺ: 18)

ประการที่สาม ให้นึกถึงความสำคัญของการละหมาด ซึ่งเป็นภาระงานอันประเสริฐที่สุดของผู้ศรัทธา ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« وَاعْلَمُوا أَنَّ خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ » رواه ابن ماجه برقم 277 وأحمد برقم 22378

ความว่า “ท่านทั้งหลายพึงทราบเถิดว่าการงานของพวกท่านที่ประเสริฐที่สุดคือการละหมาด”¹

การละหมาดตะรอวีหฺก็ถือเป็นการละหมาดประเภทหนึ่ง

นอกจากนี้อัลลอฮฺยังได้ทรงระบุว่าการให้ความสำคัญกับบรรดาอิบาดะฮฺที่พระองค์ทรงบัญญัติขึ้น เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ถึงการที่หัวใจมีความยำเกรงต่อพระองค์

﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْبِيرَ اللَّهِ فَاتَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴾ [الحج: ٣٢]

¹ บันทึกโดยอิมามอะฮฺมัด: 277 และอะฮฺมัด: 22378

ความว่า “ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮฺ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ” (อัลหัจญ์: 32)

ประการที่สี่ ตระหนักถึงความสำคัญของการได้ยื่นละหมาดต่อหน้าอัลลอฮฺ ตะอาลา ผู้ซึ่งที่ความสุขและความสำเร็จในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

การตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้จะช่วยให้สามารถยื่นละหมาดนานๆ ได้โดยที่ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยมากนัก และกลับจะทำให้รู้สึกสุขใจและละหมาดอย่างมีอรรถรสมากยิ่งขึ้น

ประการสุดท้าย เมื่อเสร็จสิ้นจากการละหมาดแล้วลองตรวจสอบหัวใจของท่านดู ว่าอัลกุรอานได้ส่งผลอย่างไรต่อหัวใจของท่าน? หากไม่พบว่ามีเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้น ก็ให้นึกทบทวนและปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น อย่าลืมว่าอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงชอบคุณ เมื่อใดที่บ่าวปฏิบัติคุณงามความดีพระองค์ก็จะทรงตอบแทนความดีอย่างแน่นอน หากคิดได้ดั่งนี้การละหมาดตะรอวีหฺก็จะส่งผลได้อย่างชัดเจนต่อชีวิตของเราทั้งในเดือนเราะมะฎอน และเดือนอื่นๆ สืบต่อไปตลอดชั่วชีวิต

หากไม่สามารถทำสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดได้ แต่อย่างน้อยถ้าเรามีความรู้สึกว่าตนเองบกพร่องในหน้าที่อันพึงมีต่ออัลลอฮฺ หรือไม่ได้รับประโยชน์จากการประกอบอิบาดะฮฺต่างๆ อย่างที่ควรจะเป็น ความรู้สึกเหล่านี้ก็น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีให้เราได้ปรับเปลี่ยนตัวเองไปสู่สิ่งที่ดีกว่า และฉกฉวยช่วงเวลาต่างๆ ประกอบคุณความดีให้มาก เพื่อบรรลุซึ่งเป้าหมายสูงสุดของการประทานคัมภีร์และแต่งตั้งศาสนทูต ก็คือการปรับปรุงขัดเกลาจิตใจให้นอบน้อมสิโรราบต่อพระผู้เป็นเจ้าของสากลโลกนั่นเอง

ต้นฉบับจาก

http://almuqbil.com/web/?action=articles_inner&show_id=1681

